

РЕШЕНИЕ

№ 286

гр. Перник, 27.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в публично заседание на тридесет и първи май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ

при участието на секретаря КАТЯ ХР. СТАНОЕВА
като разгледа докладваното от КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ Гражданско дело №
20221700100378 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск от „Палавра“ ЕООД срещу Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/ за заплащане: 1/ на осн. чл. 49, вр. чл. 45 ЗЗД сумата от 100 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, вследствие непозволено увреждане в резултат от принудителното изпълнение на заповед № ДК-02_ЮЗР-154 от 28.04.2011 г. за премахване на незаконен строеж, изразяващо се в незаконосъобразно разрушаване на законосъобразно изградени части от сграда, находящ се в ПИ № ***, местност „****“ при „****“, с. ***, община *** – разрушаването на част от втория етаж, както и е нанесъл щети и на законосъобразно построените части на сградата, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на деликта до окончателното изплащане на обезщетението.

Ответникът ДНСК изцяло оспорва иска по основание и размер по подробно изложени съображения. Поискано е и е допуснато конституиране на трето лице помагач – „Жилфонд“ ЕООД, срещу което е предявен и приет за разглеждане обратен иск по реда на чл. 219, ал. 3 ГПК с пр. осн. чл. 54, вр.- чл. 49 ЗЗД за сумата предмет на главния иск в размер на 50 000 лв. - ако и за колкото ДНСК като първоначален ответник бъде осъден да заплати на ищеца, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди в резултат от принудителното изпълнение на заповед № ДК-02_ЮЗР-154 от 28.04.2011 г.

Ответникът по обратния иск „Жилфонд“ ЕООД оспорва първоначалния и обратния иск по основание и размер по подробно изложени съображения, включително и релевира

възражение за съпричиняване, както от страна на ищеца Палавра“ ЕООД, така и от страна на ответника ДНСК.

Пернишкият окръжен съд, след като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, приема от фактическа и правна страна следното:

Предявеният първоначален иск е с пр. осн. чл. 49, вр. чл. 45 ЗЗД. При релевираните в исковата молба твърдения ищецът при условията на пълно и главно доказване следва да установи следните кумулативни предпоставки: че е претърпял вреди, че тези вреди произтичат пряко и непосредствено от действията на определени лица /причинна връзка между деянието и вредата/, за които възложителят отговаря, вследствие на противоправно деяние на изпълнителя. Лицето, което е възложило работата може да се освободи от отговорност, ако докаже, че прекият причинител на вредата не е действал виновно или тя не е настъпила от дейност, осъществявана при или по повод на възложената работа.

От събраните доказателства се установява, че с влязла в сила на 13.03.2012 г. Заповед № ДК-02-ЮЗР-154/28.04.2011 г. на Началника на РДНСК- Югозападен район на основание чл. 225, ал.1 от ЗУТ е наредено премахването на незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ представляващ "масивна надстройка на масивна сграда /семеен хотел/, изпълнена на кота 6.6м, с размери 24/20м и височина 2.8м., извършена в отклонение на одобрените инвестиционни проекти на 21.07.2006 г. и издаденото разрешение на строеж № 318 от 21.07.2006 г. и одобрени инвестиционни проекти на 21.08.2007 г. и вписана забележка на 12.09.2007 г. към разрешението за строеж издадено от главния архитект на община *** за строеж: "Реконструкция на масивна сграда, находяща се в ПИ № ***, местност "****" при "****", в с. ***, община *** от възложителя "Палавра" ЕООД с управители Е. П. К. и П. Е. К.. Поради липса на доброволно изпълнение на заповедта, същата е приведена в изпълнение по реда на чл.225, ал.4 от ЗУТ, като изпълнението по принудителното премахване на незаконния строеж е възложено от ответника на „Жилфонд“ ЕООД, въз основа на сключен по между им договор № ФО-13-444 от 15.07.2015 г. Във връзка с горното, и предвид техническата сложност на изпълнението, е изготвен инвестиционен проект, част ПБЗ, от страна на фирмата-изпълнител „ЖИЛФОНД“ЕООД, за строеж: „Разрушаване на масивна надстройка на масивна сграда /семеен хотел/, изпълнена на кота +6,6 м., с размери 24м./20м. и височина 2,8 м., извършено в отклонение от одобрените инвестиционни проекти на 21.07.2006 г. и издадено Разрешение за строеж /РС/ № 318/21.07.2006 г. и одобрени инвестиционни проекти на 21.08.2007 г. и вписана забележка на 12.09.2007 г. към разрешението за строеж, от главния архитект на Община Перник. Той е надлежно заварен на 03.08.2015 г. в Община Перник, преди започване на принудителното премахване на строежа.

Във връзка с предприетата процедура за реализиране на Заповед № ДК-02_ЮЗР-154 от 28.04.2011 г. по принудителен ред на 04.01.2013 г. служители на РО НСК Перник при РДНСК ЮЗР са съставили протокол №П-78/106 от който е видно,че незаконният строеж не е премахнат доброволно. Извършено е предварително проучване на принудителното изпълнение на премахването на незаконния строеж съгласно изискването на чл. 5, ал.1 от

Наредба № 13/2001 г., като за това действие е съставен протокол №П-76/10-7. Представени са съставените протоколи –приложение № 2 към чл. 5, ал. 1 от Наредба № 13/2001 г., актовете за определяне на времето за премахване на незаконния строеж, протоколи - приложения № 3 към чл. 10, ал. 1 от Наредба № 13/2001 г., протоколи - приложения № 4 към чл. 13, ал. 1 от Наредба № 13/2001 г., протокол– приложение № 5 към чл. 15, ал. 1 от Наредба № 13/2001 г. за определяне на направените разходи по принудителното премахване, възлизащи в общ размер от 26194,02 лева, с които доказателства е установено изпълнението на условията и реда за принудителното изпълнение на процесната влязла в сила заповед по чл. 225, ал. 1 ЗУТ, регламентирани в нормативната уредба.

Приложените протоколи са официални свидетелстващи документи, издадени от длъжностни лица в кръга на службата им по установените форма и ред, съставени са в присъствието на предвидените в цитираната наредба лица, с оглед на което доказателствената тежест при тяхното оспорване се носи от ищеца, който до приключване на съдебното дирене пред ПОС не е ангажирал никакви доказателства, с които да обори верността и автентичността на тези актове. От друга страна, официалният документ, независимо от това дали е свидетелстващ или диспозитивен, до неговото оборване удостоверява достоверно спрямо всички с обвързваща доказателствена сила и датата и мястото на издаването му, посочени в него. Правомощието на органите на ДНСК да издават заповеди за премахване на незаконни строежи и да ликвидират последиците от тях, произтича от разпоредбите на чл. 222, ал. 1, т. 10 от ЗУТ и чл. 225, ал. 1 от ЗУТ, т.е. действията им са в резултат на законово правомощие и не са неправомерни. Съгласно чл. 268, т. 1 от АПК, горната заповед е изпълнително основание, поради което, органът по изпълнението /административният орган, който е издал административния акт/, на основание чл. 276 АПК е образувал изпълнително производство по привеждането ѝ в изпълнение. На основание чл. 272, ал. 1, т. 1 от АПК, ДНСК, като орган по изпълнението е задължен да осъществи изпълнението по начина, посочен в изпълнителното основание. Когато такъв начин не е посочен или посоченият начин е невъзможен, органът по изпълнението определя начини и средства за изпълнение, които с оглед особеностите на конкретния случай ще осигурят най-ефективно изпълнението на задължението. Следователно от всичко дотук изложено и документирано надлежно от органите на ДНСК, цялата процедура, предвидена в Наредба № 13/23.07.2001 г. за принудително изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на ДНСК е спазена и твърденията на ищеца в исковата молба не кореспондират с доказателствения материал.

Настоящият съдебен състав приема, че от събраните по делото писмени доказателства, заключенията на единичната и тройната СТЕ, както и от разпита на свидетелите не се установява, че при изпълнение на Заповед № ДК-02-ЮЗР-154/28.04.2011 г. на Началника на РДНСК- Югозападен район, от фирмата изпълнител Жилфонд ЕООД, на която е било възложено от ДНСК принудителното изпълнение на заповедта, освен "масивна надстройка на масивна сграда /семеен хотел/, изпълнена на кота 6.6м, с размери 24/20м и

височина 2.8м., са причинени материални щети от разрушаването на част от втория етаж, както и е нанесъл щети и на законосъобразно построените части на сградата.

Представената от ищеца Оценка на щета върху недвижим имот от ноември 2015 г. и Оценка на щета от октомври 2017 г., изготвени от инж. А. П. Ц., приложена към исковата молба, по същество представлява частна техническа експертиза и поради това не се кредитира от съда, тъй като не е събрана по предвидения в ГПК ред, включително не представлява обезпечение на доказателствата по реда на чл. 207 ГПК. Освен това никой от двата огледа не е направен непосредствено след премахването, т.е. нито на 06.10.2015г., нито дори на следващия ден - 07.10.2015г. Напротив, първият е направен 10 дни след приключване на премахването, а вторият - 2 години след премахването. Освен това в тези оценки липсва такава на сочените в исковата молба разрушени части на втория етаж. Оценени са липси и повреден инвентар. Оценени са „щети“ на помещение, което се сочи като „гараж“, за което се доказва, че не е предвидено за изпълнение, съгласно издадените за строежа книжа и се явява незаконен по смисъла на ЗУТ. Оценени са съхранявани в това помещение вещи. За тези „оценки“ са посочени суми, за които не е ясно на каква основа са изчислявани, какви източници са ползвани и т.н.

Единичната и тройната съдебно-техническата експертиза по делото, оспорени от ответниците, са дали заключение за оценка на състоянието на сградата към някакъв момент от времето, но не и оценка на причинени щети към релевантния момент 05.10.2015 г., когато е извършено премахването на незаконния строеж, към който момент следва да се установи вида и размера на твърдените от ищеца щети, нанесени на законно построената част на процесната сграда и същите да бъдат оценени. Единичната СТЕ е изключително фрагментарна, тъй като описаните щети са за мазилки, инвентар и оборудване на „ресторант“. Преповтарят се „констатации“, че от паднали стоманобетонни и други парчета при разрушаването на третия етаж и че е повредена хидроизолацията на гаража и от течовете има увредени вещи. Тези „констатации“ не са от лично възприятие, което е видно и от приложените снимки към СТЕ, а в с.з. при разпита вещото лице същото е заявило, че са по данни на ищеца и че той му ги е посочил. В СТЕ е вписана сумата от 98 780 лв., зад която не става ясно кои, какви и колко щети са оценени. Вещото лице не е представило количествено-стойностна сметка/КСС/, от която да е видно горното.

От заключението на тройната СТЕ също не може да се достигне до формирането на краен и безпротиворечив извод за установени щети на законно построената част на сградата вследствие от извършеното премахване, и на тази основа същите да бъдат оценени. Причината е вътрешно противоречие и взаимно изключване на дадените отговори на поставените въпроси, поради което и същата е оспорена на това основание от ответниците. От събрания по делото доказателствен материал и от огледа на място от експертите, в хода на процеса се установява че процесната сграда е с напълно променен вид. От нея са останали само стоманобетонни колони, греди и плочи, липсват външни и вътрешни стени, т.е. тя е приведена в състояние на груб строеж. По нея са извършени нови строително-монтажни работи, предвид одобрените строителни книжа, а именно: Разрешение за строеж №

71/21.03.2019 г. за строеж: „Полуподземен етаж и преустройство на масивна сграда с ресторант-механа“, издадено от гл. архитект на община Перник. Същевременно нито един от експертите няма лично възприятие за състоянието на сградата, непосредствено преди, както и след приключването на действията по премахването на незаконната част от строежа. Заклучението им е основано на частни оценки на инж. Ц., които по изложените по-горе съображения не се кредитират от съда, както и на заключение на единия от експертите, част от тройната експертиза, който също няма лични възприятия, а ползва посочено и казано от ищеца. По ясен и категоричен начин в о.с.з. експертите обаче заявяват, че в случая е извършена оценка на състоянието на сградата и според тях то е комплексно - дължи се на течове, причинени от липсата на изграден покрив след премахването на надстройката, на атмосферни условия, на щети от земетресение. Липсва заключение за разрушени части от втория етаж. И тройната СТЕ не представи количествено-стойностна сметка, въз основа на която е изчислила и дала оценка на щетите и то в размер на 99 150 лв. Представена е спецификация в табличен вид, която не представлява нито идентичен, нито равен на нея документ по вид и съдържание. Твърдението, че експертите са ползвали КСС от одобрените за строежа инвестиционни проекти не отговаря на доказателствата по делото, тъй като към 2006 г. и 2007 г. по част архитектура такива КСС липсват. Ползвани са КСС към инвестиционния проект от 2019 г., които са неотносими към случая. В тази връзка се приети и писмени доказателства от община Перник с писмо изх. № 23/СЛУ-2601-1/25.04.2023 г. на гл. архитект на община Перник. Дадената оценка от експертите в размер на 99 150 лв. е за: топлоизолация, вътрешна мазилка, дограма, инсталации - ВиК, електроинсталация, но не и за увредени части от сградата. Тази оценка не кореспондира на установено наличие на щети, а на предполагаеми такива. Размерът на имуществените вреди следва да се съотнася по цени към датата на причиняване на вредите, а не към датата на изготвяне на СТЕ от експертите. По този въпрос е направено изрично възражение от ответника, въпреки изразеното становище и искане на ищеца стойността на причинените щети да е актуална към датата на изготвяне на заключението. С оглед на всичко това, съдът не кредитира заключенията на единичната и тройната СТЕ в горепосочените части. Общият извод от установеното от експертите е следното: не могат да посочат коя част от дадената от тях оценка на щети са пряка и непосредствена последица от разрушаването на незаконния строеж, не могат да дадат еднозначен отговор, дали щетите, причинени на първия и втория законни етажи са причинени само от разрушаването, както и в какъв период са настъпили те, не могат да кажат каква вреда е настъпила вследствие от извозване на отпадъци или на природни сили. Следователно, по делото по безспорен начин не се доказва наличието на причинна връзка между извършените фактически действия по премахването и установеното състояние на сградата от вещите лица. СТЕ се назначава от съда за изясняване на обстоятелства, за които са необходими специални знания и тези специални знания липсват на съда. СТЕ може да обосновава изводите си въз основа на доказателства приобщени към доказателствения материал по делото и не може да има характер на правни изводи или на свидетелски показания.

По делото се разпитани двама свидетели - св. И. Г. - бивш управител на Жилфонд

ЕООД и св. М. Б. - бивш служител на ДНСК. И двамата свидетели са преки участници в процеса по привеждане в действие на заповедта и са наблюдавали фактическите действия по премахването на незаконния строеж. Подписали са съставени писмени документи-констативни протоколи, свързани с осъществяването на тези фактически действия, като с подписа са удостоверили тяхното изпълнение. Тези констативни протоколи не са оспорени в процеса и информацията изхождаща от тях е редовно доказателство за това - какво, кога и защо се е случвало в/на процесната сграда в периода 04.08- 05.10.2015 г. Съдът кредитира като достоверни показанията на тези свидетели, тъй като същите са взаимно непротиворечиви, логични и последователни, кореспондиращи и с другите доказателства по делото – и отразява преки техни впечатления за събитията лично възприети от тях. Общият извод от показанията им е, че при премахването са се спазвали правилата за безопасност и здраве, съгласно одобрения проект за премахването на незаконния строеж. От страна на работниците са предприети действия за опазване на строежа от вредни атмосферни влияния-проникването на вода от дъждове на по-долните етажи. Полагани са стари дюшеци, които да поемат, ако нещо падне при разрушаването на последната плоча. От показанията на св. М. Б. е видно, че няма как да се засегнат фасади на сградата на по-долни етажи, с оглед стъпаловидното изпълнение на сградата и наличието на тераси от поне три от фасадите на сградата. Самата сграда отвътре не е била в напълно завършен вид, така че липсват безспорни доказателства за вида и обема на изпълнените инсталации. Хипотетичното им наличие, прави нереално оценяването им като увредени. Установи се, че сградата не е била в добро техническо състояние още преди премахването - имало е вече течове по стени и мазилки в стълбищната клетка. Сградата не е била охранявана или оградена, достъпът до нея е бил на практика и невъзпрепятстван, с оглед съхранението на ключа - под тухла. Твърдението за липси, кражби и други посегателства върху вещи на ищеца, находящи се в законната част на сградата, не се доказва. В тази връзка се събрани по делото и приети писмени доказателства от Второ РУ на МВР Перник - писмо от 20.05.2021 г. с документи, съдържащи се в преписка вх.№ 379600-3730/2021 г. по описа на Второ РУ Перник /протокол № 486/05.10.2022 г./.

След като незаконният строеж „Масивна надстройка на масивна сграда“ е била незаконна, то ответникът няма вина за причинени вреди по отношение на същата, тъй като има влязла в сила заповед за събарянето ѝ и е естествено, че след като се събори тази незаконна пристройка, ще бъдат увредени и вратите и прозорците ѝ, които няма как да се съхранят и запазят /в този смисъл решение № 2152/14.10.2005 г. по гр.д.№ 1397/04 г. IV г.о./. Ако е имало някакви увреждания на сградата, то те са настъпили в следствие на извършени нови СМР от поредния нов собственик на сградата, различен от ищеца, а към момента на изготвянето на първата СТЕ - от атмосферни условия - течове по стени и мазилки, преди и по време на премахването, от земетресение - пукнатини по мазилки и зидове, преди премахването, от почистване на строителни отпадъци след премахването, а не е като пряка и непосредствена последица от фактическите действия по премахването завършило на 05.10.2015 г.

В случая ищецът въпреки възложената му доказателствена тежест, не е установил по пътя на пълното и главно доказване по безспорен и категоричен начин, че е претърпял имуществени вреди в размер на 100 000 лв., вследствие на увреждане на законно изградени постройки, както и обстоятелството, че това увреждане се дължи на действията на ДНСК или на изпълнителя, на който ДНСК е възложил събарянето на незаконния строеж „Масивна надстройка на масивна сграда /семеен хотел/, извършена на кота +6,6 м, с размер 24 м/20 м и височина 2,8 м. Следва да се посочи също така, че съдът не може да обосновава своите изводи на предположения, а въз основа на събраните по делото доказателства, поради което не може да прави изводи въз основа на това по какъв начин е извършена дейността по събаряне, за да приеме за основателно едно или друго твърдение на ищеца.

С оглед на всичко изложено, не са установени всички кумулативни предпоставки за ангажиране отговорността на ответника за заплащане на обезщетение за претендираните имуществени вреди, и следователно предявеният иск с пр. осн. чл. 49 вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД е недоказан както по основание, така и по размер и следва да се отхвърли изцяло.

При недоказаност на иска за главница, то акцесорният иск с пр. осн. чл. 86 ЗЗД за лихви за забава върху главницата, също е неоснователен.

Тъй като с настоящото решение главният иск се отхвърля изцяло, не е налице процесуалното условие за разглеждането на предявения евентуален обратен иск. Поради това той следва да бъде оставен без произнасяне.

По разноските

С оглед изхода на спора, на ищеца по първоначалния иск не се дължат разноски.

Ответникът по първоначалния иск ДНСК претендира и доказва разноски в производството по първоначалния иск общо 538,33 лв. – внесен депозит за експертизи, такса за частна жалба и за съдебно удостоверение (съгласно представените доказателства и списък по чл. 80 ГПК, в който списък липсва искане за присъждане и посочване на юрисконсултско възнаграждение), които на осн. чл. 78, ал.3 от ГПК, във вр. с чл. 80 от ГПК му се дължат изцяло от ищеца по първоначалния иск.

Ответникът по обратния иск „Жилфонд“ ЕООД претендира и доказва разноски в производството общо 5398,33 лв. – заплатено адв. възнаграждение и внесен депозит за експертизи (съгласно представените доказателства включително и за това, че възнаграждението е платено по банков път, удостоверение с приложени преводни нареждания, и списък по чл. 80 ГПК), които на осн. чл. 78, ал. 4 ГПК му се дължат изцяло от ищеца по обратния иск ДНСК.

По изложените мотиви, Пернишкият окръжен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска от „Палавра“ ЕООД, ЕИК 130431491, гр. София, ул. Лайош Кошут

№ 31, ет. 6, ателие № 1 срещу Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/, със служебен адрес: гр. София-1606, бул., „Христо Ботев” № 47 за заплащане на осн. чл. 49, вр. чл. 45 ЗЗД сумата от 100 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, вследствие непозволено увреждане в резултат от принудителното изпълнение на заповед № ДК-02_ЮЗР-154 от 28.04.2011 г. за премахване на незаконен строеж, изразяващо се в незаконосъобразно разрушаване на законосъобразно изградени части от сграда, находящ се в ПИ № ***, местност „***“ при „***“, с. ***, община *** – разрушаването на част от втория етаж, както и е нанесъл щети и на законосъобразно построените части на сградата, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на деликта до окончателното изплащане на обезщетението, като неоснователен.

ОСТАВЯ БЕЗ ПРОИЗНАСЯНЕ евентуалния обратен иск по чл. 79, ал. 1 ЗЗД във връзка с чл. 54 ЗЗД, предявен от Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/, със служебен адрес: гр. София-1606, бул., „Христо Ботев” № 47, срещу „Жилфонд” ЕООД, ЕИК 823073620 гр. Перник, ул. Св.Св. Кирил и Методий 21, за заплащане на сумата от 50 000 лв., представляваща имуществени вреди, причинени вследствие на възлагането изпълнение на принудителното изпълнение на заповед № ДК-02_ЮЗР-154 от 28.04.2011 г., въз основа на сключен по между им договор № ФО-13-444 от 15.07.2015 г.

ОСЪЖДА „Палавра“ ЕООД, ЕИК 130431491, гр. София, ул. Лайош Кошут № 31, ет. 6, ателие № 1, да заплати на Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/, със служебен адрес: гр. София-1606, бул., „Христо Ботев” № 47, сумата 538,33 лв. - разноски по делото.

ОСЪЖДА Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/, със служебен адрес: гр. София-1606, бул., „Христо Ботев” № 47, да заплати на „Жилфонд” ЕООД, ЕИК 823073620 гр. Перник, ул. Св.Св. Кирил и Методий 21, сумата 5398,33 лв. - разноски по делото.

Решението е постановено при участието на „Жилфонд” ЕООД, ЕИК 823073620, като трето лице-помагач на страната на ответника Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/ и ответник по обратния иск на Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд – София в 2-седмичен срок от връчването на страните.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____